

0088/2016

12.9.2016

SKRIFTLIG ERKLÆRING

forretningsordenens artikel 136

om prioriteringen af en EU-strategi for alkohol

**Deirdre Clune (PPE), Brian Hayes (PPE), Nicola Caputo (S&D),
Roberta Metsola (PPE), Lucy Anderson (S&D), Merja Kyllönen
(GUE/NGL), Ivan Jakovčić (ALDE), Milan Zver (PPE), Dubravka Šuica
(PPE), Tomáš Zdechovský (PPE)**

Frist: 12.12.2016

Skriftlig erklæring, jf. forretningsordenens artikel 136, om prioriteringen af en EU-strategi for alkohol¹

1. Europa har det højeste alkoholforbrug i verden. Det skønnes, at 55 millioner mennesker i EU drikker alkohol i et omfang, der er skadeligt, og 12 millioner af disse mennesker anses for at være afhængige.
2. Den skadelige indtagelse af alkohol er en af årsagerne til over 200 tilstande med sygdom eller beskadiget helbred, navnlig afhængighed, levercirrose, kræft og tilskadecomster. Alkohol er en betydelig risikofaktor for ødelæggelse af helbredet og for tidlig død, idet det fører til over 120 000 for tidlige dødsfald hvert år.
3. Foruden de sundhedsskadelige virkninger medfører skadelig indtagelse af alkohol også betydelige sociale og økonomiske tab, såsom byrder for familier, samfund, sundhedsvæsenet, socialvæsenet og politiet. Omkring 9 millioner børn i EU lever sammen med én forælder, der er afhængig af alkohol. Omkostningerne ved alkoholrelaterede skader for EU's økonomi blev anslået til 155,8 milliarder euro i 2010.
4. Ikke desto mindre udløb EU's strategi for nedbringelse af alkoholrelaterede skader (2006) i 2012, og der er ingen planer om at opdatere den.
5. Rådet og Kommissionen opfordres derfor til at gøre bekæmpelse af alkoholmisbrug til en prioritet for EU ved at udvikle en ny alkoholstrategi og støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at nedbringe alkoholrelaterede skader.
6. Denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne sendes til Rådet og Kommissionen.

---

¹ I overensstemmelse med forretningsordenens artikel 136, stk. 4 og 5, offentliggør Parlamentet, når et flertal af Parlamentets medlemmer har skrevet under på erklæringen, denne i protokollen med underskrivernes navne, og Parlamentet sender erklæringen til adressaterne, uden at denne dog er bindende for Parlamentet.